

Nr 6

Utlåtande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag om fortsatt giltighet av lagen den 20 juni 1924 (nr 225) med särskilda bestämmelser angående olovlig befattning med spritdrycker och vin, m. m.

Genom en den 6 december 1957 dagtecknad, till lagutskott hänvisad proposition, nr 3, vilken behandlats av första lagutskottet, har Kungl. Maj:t under åberopande av propositionen bilagda i statsrådet och lagrådet förda protokoll föreslagit riksdagen att antaga följande vid propositionen fogade förslag till

1) lag om fortsatt giltighet av lagen den 20 juni 1924 (nr 225) med särskilda bestämmelser angående olovlig befattning med spritdrycker och vin

Härigenom förordnas, att lagen den 20 juni 1924 med särskilda bestämmelser angående olovlig befattning med spritdrycker och vin¹, vilken jämlikt lag den 30 april 1953 (nr 183) gäller till och med den 30 juni 1958, skall äga fortsatt giltighet till och med den 31 december 1959.

2) lag angående fortsatt giltighet av lagen den 27 november 1925 (nr 463) om utsträckt tillämpning av lagen den 20 juni 1924 (nr 225) med särskilda bestämmelser angående olovlig befattning med spritdrycker och vin

Härigenom förordnas, att lagen den 27 november 1925 om utsträckt tillämpning av lagen den 20 juni 1924 (nr 225) med särskilda bestämmelser angående olovlig befattning med spritdrycker och vin², vilken förstnämnda lag jämlikt lag den 30 april 1953 (nr 184) gäller till och med den 30 juni 1958, skall äga fortsatt giltighet till och med den 31 december 1959.

¹ Angående vidtagna ändringar i lagen se 1926: 148, 1928: 145, 1933: 188, 1938: 264, 1944: 420, 1946: 867, 1949: 400 och 1955: 243 (jfr 1955: 636).

² Angående senaste lydelse av 1925 års lag se 1933: 189.

3) lag om fortsatt giltighet av lagen den 31 maj 1935 (nr 234) med tillägg till gällande bestämmelser rörande införsel av spritdrycker och vin till svenskt territorialvatten

Härigenom förordnas, att lagen den 31 maj 1935 med tillägg till gällande bestämmelser rörande införsel av spritdrycker och vin till svenskt territorialvatten, vilken jämlikt lag den 30 april 1953 (nr 185) gäller till och med den 30 juni 1958, skall äga fortsatt giltighet till och med den 31 december 1959.

Sedan mitten av 1920-talet har en särskild strafflagstiftning varit gällande för spritsmuggling och vissa därmed besläktade brott. Huvudbestämmelserna är upptagna i lagen den 20 juni 1924 (nr 225) med särskilda bestämmelser angående olovlig befattning med spritdrycker och vin, vanligen benämnd spritinförsellagen. Till denna lag ansluter sig lagen den 27 november 1925 (nr 463) om utsträckt tillämpning av lagen den 20 juni 1924 med särskilda bestämmelser angående olovlig befattning med spritdrycker och vin samt lagen den 31 maj 1935 (nr 234) med tillägg till gällande bestämmelser rörande införsel av spritdrycker och vin till svenskt territorialvatten.

Spritinförsellagen samt 1925 och 1935 års lagar är tidsbegränsade och har successivt erhållit förlängd giltighet. Enligt särskilda lagar den 30 april 1953 (nr 183—185) gäller de till och med den 30 juni 1958. Den proposition till 1953 års riksdag (nr 92), i vilken frågan om lagstiftningens fortsatta giltighet behandlades, innehåller närmare redogörelse för bestämmelserna på området, till vilken redogörelse här torde få hänvisas.

I skrivelse den 24 maj 1949 (nr 326) har riksdagen, i enlighet med vad första lagutskottet förordnat i utlåtande nr 37/1949, hemställt, att förslag till ny lagstiftning rörande straff för olovlig införsel och utförsel av varor måtte utarbetas och framläggas för riksdagen. Frågan om utformningen av bestämmelserna om straff för spritsmuggling o. dyl. har, såsom påpekats i nyssnämnda proposition, nära samband med lagstiftningen om försäljning av rusdrycker. Sedan beslut om riktlinjerna för den framtida nykterhetspolitiken fattats vid 1954 års riksdag och viss erfarenhet vunnits av den då genomförda rusdryckslagstiftningen, har den av riksdagen begärda utredningen kunnat igångsättas. Sålunda tillkallade chefen för finansdepartementet jämlikt Kungl. Maj:ts den 13 april 1956 lämnade bemyndigande numera regeringsrådet F. Rudewall med uppdrag att utarbeta förslag till ny lagstiftning rörande införsel och utförsel av varor. Sedan Rudewall avsagt sig uppdraget, har byråchefen i riksåklagarämbetet K. E. Walberg den 16 april 1957 förordnats till utredningsman. Enligt vad i propositionen upplyses har från utredningsmannen under hand inhämtats, att uppdraget kan beräknas bli slutfört i sådan tid att förslag i ämnet kan föreläggas 1959 års riksdag.

Föredragande departementschefen, statsrådet Sträng, har vid lagrådsremissen anført:

»I avbidan på den förestående allmänna översynen av bestämmelserna om straff för olovlig införsel och utförsel av varor, synes den särskilda strafflagstiftningen mot spritsmuggling böra förlängas i oförändrat skick. Förlängningen synes lämpligen kunna avse en tid av ett och ett halvt år eller t. o. m. den 31 december 1959.»

Lagrådet har lämnat förslagen utan erinran.

Utskottet. Utskottet har icke funnit anledning till erinran mot Kungl. Maj:ts förslag och får alltså hemställa,

att förevarande proposition, nr 3, måtte av riksdagen bifallas.

Stockholm den 5 februari 1958

På första lagutskottets vägnar:

OLOV RYLANDER

Vid detta ärendes behandling ha närvarit

från första kammaren: herrar Ahlkvist, Branting, Lindblom, Lodenius, Birke, Magnusson, Mogård och Alexanderson;

från andra kammaren: herrar Rylander, Landgren, Hedqvist, Gezelius, fru Johansson, herr Gustafsson i Borås, fru Boman och herr Onsjö.